

Sygn. akt: I C 602/19 upr.

Na rozprawie dnia 3 czerwca 2019 r. za powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. nr (...) nie stawił się nikt, pełnomocnik powoda zawiadomiony prawidłowo, wniósł o przeprowadzenie rozprawy podczas jego nieobecności.

Pozwana I. R. nie stawiła się, zawiadomiona w trybie art. 139§1kpc, nie złożyła odpowiedzi na pozew, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Beata Bihuń
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 czerwca 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G. nr (...)

przeciwko I. R.

o zapłatę

powództwo oddała

sygn. akt I C 602/19

UZASADNIENIE

Powód E. C. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. R. kwoty 12.241,32 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że wierzytelność powstała wskutek zawarcia przez pozwaną w dniu 5.11.2018 r. umowy pożyczki z wierzycielem pierwotnym (...) S.A. z siedzibą w O., której to pożyczki pozwana nie spłacała mimo zawartych w umowie precyzyjnych zasad jej zwrotu. W związku z tym umowa została

wypowiedziana i stała się wymagalna z dniem 21.03.2019 r. W dniu 26.11.2018 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu wierzytelności na rzecz powoda. Dalej powód wskazał, że na dochodzoną wierzytelność składa się kwota 6.000,00 zł tytułem niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki, kwota 190,82 zł tytułem odsetek umownych stanowiących część odsetkową niespłaconych rat pożyczki do dnia wypowiedzenia umowy, kwota 50,50 zł tytułem sumy odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych naliczonych od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz naliczonych od dnia następnego po wypowiedzeniu pożyczki do dnia sporządzenia pozwu oraz kwota 6.000,00 zł tytułem prowizji za udzielenie pożyczki oraz prowizji operacyjnej, naliczonej zgodnie z warunkami umowy.

Pozwana I. R. zawiadomiona o terminie, nie stawiała się na rozprawie i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 5.11.2018 r. pozwana I. R. zawarła z (...)

(...) S.A. z siedzibą w O. umowę pożyczki nr (...). Pożyczkodawca udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 6.000,00 zł na okres do dnia 07.03.2022 r. Pożyczka miała zostać spłacona w 40 ratach miesięcznych.

(d.: umowa pożyczki - k. 16-22)

Do pozwu załączono kopie pism: wezwania do uregulowania zaległości (k. 10-11), ostatecznego wezwania do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki z dnia 10.01.2019 r. (k.12-13), wypowiedzenia umowy pożyczki z dnia 04.02.2019 r. (k.14-15); potwierdzoną za zgodność z oryginałem umowę pożyczki (k. 16 – 22).

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej, tj. iż nabył wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z zawartej przez pozwaną umowy pożyczki z dnia 5.11.2018r.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Umowa cesja, o której mowa w art. 509 § 1 k.c. stanowiłaby podstawę legitymacji czynnej powoda w niniejszej sprawie, przy czym powód takiej umowy przelewu wierzytelności, z której wynikałoby przeniesienie na powoda w/w wierzytelności przez wierzyciela pierwotnego lub jego następców nie przedłożył.

Oprócz powyższego na marginesie należy dodatkowo wskazać, iż wartość dowodowa przedłożonych przez powoda pozostałych dokumentów, za wyjątkiem umowy pożyczki jest znikoma. Nie została one potwierdzone za zgodność z oryginałem, w szczególności w sposób przewidziany w art. 129 § 2 k.p.c. W myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego dokumentem jest wyłącznie jego oryginał ewentualnie jego odpis sporządzony zgodnie z wymogami art. 129 § 2 k.p.c. Kserokopia niepotwierdzona we wskazany sposób, nie stanowi dokumentu, a jedynie uprawdopodobnia istnienie dokumentu. Brak poświadczenia o jakim mowa w art. 129 § 2 k.p.c., uniemożliwia także przyjęcie domniemania zgodności kserokopii z oryginałem dokumentu. Z kolei pismo, które nie może być uznane za dokument, nie może być też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c. (vide: wyrok SN z dnia 16.06.2000 r. IV CKN 59/00, wyrok SN z dnia 29.04.2009 r., II CSK 557/08). Dla uznania kserokopii za dokument niezbędne jest oświadczenie o istnieniu oryginału o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Dopiero po umieszczeniu na kopii poświadczenia zgodności z oryginałem można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału. Mając powyższe na uwadze, sąd odmówił wiary przedłożonym przez powoda kopiom dokumentów (za wyjątkiem umowy pożyczki) i w ocenie sądu nie mogą być uznane za wiarygodne dowody pozwalające na ustalenie istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia powoda dochodzonego pozwem oraz przysługującej mu w sprawie legitymacji czynnej.

Powód nie udowodnił także wypłacenia pozwanemu przez pożyczkodawcę udzielonej pożyczki, co stosownie do art. 720 § 1 k.c. stanowi warunek powstania roszczenia o jej zwrot.

Zauważyć również należy, że w niniejszej sprawie nie można uznać, iż pozwana nie przedstawiając swojego stanowiska w sprawie uznała powództwo. Brak merytorycznego zaprzeczenia twierdzeń powoda przez pozwanego nie zwalniał bowiem powoda z wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania.

Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi dla siebie skutki prawne; na tym, kto twierdzi, a nie na tym, kto zaprzecza określonym faktom (ei incumbit probatio qui dicit, non qui negat). Jest to o tyle zrozumiałe, iż nie sposób obciążać określonej strony ciężarem dowodzenia wystąpienia okoliczności negatywnych (vide: wyrok SN z dnia 18 lutego 2010 r., II CSK 449/09).

W niniejszej sprawie nie powinno budzić wątpliwości, iż to rolą powoda było wykazanie istnienia, wysokości i wymagalności roszczenia dochodzonego pozwem oraz przysługującej mu w sprawie legitymacji czynnej do jej dochodzenia. Żadna z tych okoliczności nie została wykazana. Ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć bowiem nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności (vide: wyrok SN z 7.11.2007r., II CSK 293/07).

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności po-zwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W rozpoznawanej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości.